Хю Лофтинг

Биографични бележки

„На всички деца –
деца по възраст и деца по сърце…”

Хю Лофтинг е роден на 14 януари 1886 год. Англичанин по произход и инженер по образование, писателят работи на големи строежи в Канада, Западна Африка и Куба. По време на Първата световна война английският инженер Хю Лофтинг се сражава във френските окопи. Той тъгувал много за дъщеричката си Елизабет и за сина си Колин. Знаел, че и те непрекъснато мислят за него. За да ги развеселява започнал често да им изпраща писма, в които описвал чудните приключения на доктор Дулитъл и неговите животни, като им рисувал и картинки. Двете деца с вълнение четели всяко следващо писмо – продължение на предишното, а после го поставяли в специална папка.

Войната свършила и Хю Лофтинг се завърнал в къщи. Жена му го посъветвала да приготви писмата от фронта с историите на доктор Дулитъл в книга. Скоро Хю Лофтинг с цялото си семейство се преселил в САЩ. По време на презокеанското пътуване показал своя ръкопис на писателя Сесил Робъртс, който бил силно впечатлен от интересния сюжет и саморъчните илюстрации. Той го препоръчал на своя издател.

Така през 1920 год., най-напред в САЩ, се появила книгата „Историята на доктор Дулитъл”. Доктор Дулитъл – добродушният чипонос чичко, всъщност е доктор по медицина, който обаче лекува

предимно животни. Освен това той е страстен пътешественик, велик естествоизпитател и умее да говори езиците на всички животни.

Доктор Дулитъл и неговите приятели предизвикали огромен интерес сред читателите и Хю Лофтинг изоставя професията си и се посвещава изцяло на децата, като до края на живота си написва дванадесет романа с все нови и нови, кой от кой по-интересни и по-увлекателни приключения на доктор Дулитъл. Негов девиз е мотото поставено в началото на първата книга от поредицата: „На всички деца – деца по възраст и деца по сърце…"

„Историята на доктор Дулитъл" е първият от поредицата романи на Хю Лофтинг, който излиза през 1920 год. Той започва като народна приказка: *„Едно време – отдавна, много отдавна, още когато бабите и дядовците ни били деца – имало един доктор; името му било Дулитъл – Джон Дулитъл, Д. М."* Съкращението „Д. М." означава, че бил истински доктор по медицина и страшно учен човек. Този умен и учен човек много обича животните и за тях похарчва всичките си спестявания. С помощта на своята папагалка Полинезия започва да разбира езика на животните и се прочува като техен лечител. След като в къщата му се настанява и един крокодил, неговата сестра Сара с която съжителства, го напуска.

Една зимна утрин лястовичка донася страшна вест – маймуните в Африка са нападнати от страшна заразна болест. Добрият доктор заедно с приятелите си животни предприема голямо пътешествие с кораб. С пътуването срещат неимоверни трудности. Но накрая се завръщат живи и здрави.

В романа „Циркът на доктор Дулитъл" Хю Лофтинг ни прави съпричастни на новите приключения на доктор Дулитъл и неговите любимци. Благодарение на чудноватото животно Бутни-Дръпни те

стават членове на цирковата трупа на Блосъм, за да могат да се изхранват. Историята е изпълнена с много приключения. Накрая доктор Дулитъл става директор на новосъздадения цирк, най-великият, най-невероятният цирк в света – „Цирк Дулитъл".

Друг негов роман е „Доктор Дулитъл и зеленото канарче", също „Пътешествията на доктор Дулитъл", който е за по-големи читатели, който умеят да ползват географски карти и енциклопедии.

Томас Стърлинг, поклонник и последовател на доктора, става незаменим помощник и асистент на Дулитъл, усвоил езика на животните и станал също голям естествоизпитател. Редят се приключение след приключение, но най-интересните започват след мистериозното изчезване на индианския билкар и лечител Дългата стрела.

Доктор Дулитъл и неговите най-добри приятели – папагалката Полинезия, маймунката Чи-Чи, кучето Джип, прасето Гъп-Гъп, гъската Даб-Даб, бухалът Ту-Ту, странният Бутни-Дръпни и още много представители на животинския свят вече повече от 95 години са сред любимите герои на най-възторжените и най-взискателни читатели – децата. Книгите на знаменития доктор и неговите приключения учат на доброта и сърдечност. Те доказват, че упоритите, справедливите, умните и способните намират изход от всяка ситуация; че мъдростта и истинското приятелство са неоценимо богатство. Голяма част от тях са преведени на български език.

Източник: http://kids.libkustendil.primasoft.bg

Материала подготви: Дарина Тодорова Маркова

Провери и редактира: Диляна Гаджева